

Rozmowa z dr hab. s. Adelajdą Sielepin CHR

Katechizm Kościoła Katolickiego przy omawianiu sakramentu pojednania wyjaśnia kwestię odpustów, gdyż należą one do skutków tego sakramentu. Aby dobrze zrozumieć, czym jest odpust, trzeba wprawdzie zobaczyć, jakie skutki pozostawia grzech?

Grzech to tak jak rana na ciele, która nawet jak się zagoi, to pozostawia widoczną bliznę, a nawet dolegliwości, które mogą dać się odczuwać. Grzech jest odwróceniem się od Boga, odrzuceniem Go, dobrowolnym odsunięciem Go ze swego życia. Jeśli jest świadome i definitywne (grzech ciężki), to stawia nas w oddaleniu od Boga, zgodnie z decyzją, na zawsze, a jeśli to zapomnienie o Bogu nie jest tak radykalne, to oddalamy się od Boga do czasu nawrócenia, ale w ten sposób osłabiamy swoją wrażliwość na Boże natchnienie. Odłączenie się od Boga jest karą, którą wymierzamy sobie sami (to warto wiedzieć!). Bóg nie musi się zajmować odpłatą negatywną, jaką jest kara („Ojciec bowiem nie sądzi nikogo” – J 5, 22), bo dał nam wolną wolę, której używając stawiamy się sami w położeniu nagrody lub kary, za Chrystusem lub przeciw Niemu (por. J 5, 24; 6, 53n). Ta kara, czyli oddalenie od Boga, może być zatem doczesne (do czasu) lub trwałe (kara wieczna).

Warto więc pokreślić, że kary za grzechy, to nie wyraz jakiegось zemsty Pana Boga. W tej rzeczy-

wistości ludzkiej słabości i błędnego wyboru – grzechu, trzeba dostrzegać nieustanną opiekę Boga, który czuwa nad człowiekiem, bo jest wierny i miłosierny. Daje człowiekowi nie tylko szansę nawrócenia, ale także możliwość korzystania z odpustów. Czym więc jest odpust?

To jest uwolnienie od tych konsekwencji grzechu, czyli czasowego, a niekiedy trwałego oddalenia od Boga, które funkcjonują dla nas jak kara, bo grzech (głupi wybór) pociąga za sobą karę (niekorzystne położenie). Wskutek grzechu wpadamy bowiem w takie fatalne okoliczności, że warto jak najprędzej się od nich uwolnić, pozbywamy się zbawczego sensu, który nadaje naszemu życiu najwyższą i nieprzemijającą wartość, stajemy się podatni na działanie szatana, który przez różne iluzje coraz bardziej będzie odciągał nas od Boga. Tylko Bóg może taki stan zmienić, uwolnić nas od tych przykrych konsekwencji, odpuścić nam. Dlatego odpust (Boży) jest wielkim darem i przywilejem, ratunkiem z tego żalosnego stanu duszy, który pogrąża nas w niebezpiecznej odległości od Boga, samotności i nienaturalności istnienia.

Mówimy o odpuszczeniu zupełnym i częstkowym. Jak je rozumieć?

Odpust zupełny to całkowite usunięcie tego, co przeszkadza w doświadczeniu wszystkich skutków komunii z Bogiem, a więc nieba, w przy-

padku gdybyśmy wtedy umarli. Częstkowe darowanie (odpust częstkowy) konsekwencji grzechu, to np. skrócenie lub zredukowanie czyśćca, a za życia to zredukowanie skłonności do grzechu i tym samym lepsze uzdolnienie do naśladowania Chrystusa. Duchowy stan po otrzymaniu odpustu trzeba jednak z wiarą pielęgnować, wierzyć w niego i konsekwentnie z tym żyć.

Praktykę odpustów w Kościele reguluje Penitencjaria Apostolska, która określa nie tylko warunki uzyskania odpustu, ale także pobożne praktyki, za które można takie odpusty uzyskać. Powiedzmy najpierw, jakie warunki musimy spełniać, aby uzyskać odpust?

Trzeba być w najlepszej dyspozycji na przyjęcie Boga, czyli w stanie łaski uświęcającej, najlepiej po spowiedzi, następnie Komunia święta, czyli jedność z Bogiem, oraz jedność z Kościołem przez intencję służenia mu zgodnie z wolą Chrystusa (modlitwa w intencjach Ojca Świętego, bo one służą Kościołowi), no i oczywiście modlitwa. Zwykle zachęca się do wyznania wiary (Credo) i Modlitwy Pańskiej i Pozdrowienia Anielskiego. Najważniejsze w tym jednak jest wewnętrzne nastawienie do Boga, z miłością i ufnością w Jego moc i miłosierdzie.

Za jakie praktyki pobożne można uzyskać odpust?

Poza tymi wymienionymi możemy liczyć zawsze na odpust częstkowy za modlitwę, dobre uczynki, uciekanie się do wstawiennictwa Maryi i świętych, którzy będąc w komunii z Chrystusem mogą nam wiele wyjednać. Warto korzystać też z odpustu przy okazjach do tego specjalnie wyznaczonych: odpusty parafialne (wspomnienie Patrona kościoła), Rok Święty, Rok Jubileuszowy, pielgrzymki, miejsca do tego wyznaczone, np. sanktuaria.

Kto może korzystać z łaski odpustu?

Odpusty są dla żyjących i za zmarłych. Bardziej popularne są te ostatnie, kiedy możemy pomagać duszom w czyśćcu czekającym na nasz dar i skrócenie ich oddalenia od Boga, za którym tak tęsknią. Dar odpustu za zmarłych możemy ofiarować przez całą oktawę Dnia Zaduszniego oraz na Mszach pogrzebowych za konkretnych zmarłych, których pogrzeb się odbywa. Za siebie można uzyskać odpust zupełny w Roku Jubileuszowym lub Świętym, który ogłasza papież. Jednym z takich wyjątkowych okoliczności jest np. Rok Odkupienia lub tak jak aktualnie, Rok Wiary. Trzeba poznać warunki i miejsca uzyskania takiego odpustu.

W jaki sposób poza odpustami możemy usuwać skutki naszych grzechów, kary doczesne?

Przez trzymanie się Chrystusa, poprzez życie sakramentalne i wytrwałą współpracę z Duchem Świętym, czyli pracę nad sobą, nad kształtowaniem nowego człowieka i pokonywaniem obyczajów człowieka dawnego, niepodobnego do Chrystusa. Życie bez „zależności”, jaką jest kara doczesna za grzechy, nadaje nam więcej lotności i skuteczności w budowaniu cywilizacji miłości i jest postawą prawdziwego miłosierdzia wobec innych.

Na koniec naszej rozmowy może warto przypomnieć o tych odpustach, które związane są z nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego. Taki odpust przywiózł Ojciec Święty Jan Paweł II do jakiegokolwiek modlitwy do Miłosierdzia Bożego w święto Miłosierdzia (II Niedziela Wielkanocna), w Polsce do Koronki do Miłosierdzia Bożego, a także do nawiedzenia Sanktuarium. Więcej szczegółowych informacji na stronie: www.faustyna.pl link: Miłosierdzie – Dokumenty Kościoła.

*Za rozmowę serdecznie dziękuję
s. M. Elżbieta Siepak ZMBM*